

ໜ່ວຍງານຂ່າວສານ ພະແນກສັງລວມ ຫ້ອງການ ຫົວໜ່ວຍ
ໂທ / ແຟັກ (856-21) 260283

53 ປີ ແຫ່ງການກ້າວເດີນຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ກ່ອນໜ້ານີ້ 53 ປີ ທ່ານກາງບັນຫາສິງຄາມ ແລະ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງການເມືອງ ເຊິ່ງມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍປະເທດ ໃນໂລກມີການຕໍ່ສູ້ ເພື່ອຍາດເອົາເອກະລາດມາສູ່ຜືນແຜ່ນດິນຂອງຕົນ; ໃນນັ້ນ, ຂະບວນການປະຕິວັດຂອງປະຊາຊົນຜູ້ຮັກຊາດ ຢູ່ 3 ປະເທດອິນດູຈີນ ກໍ່ໄດ້ມີການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ເຕີມໃຫ້ຍະຫຍາຍຕົວຢ່າງແຂງແຮງ; ສໍາລັບປະເທດລາວກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັນ ພາຍໃຕ້ການນໍາພາຂອງພັກປະຊາຊົນລາວ ເຊິ່ງແມ່ນພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວໃນປະຈຸບັນ ໄດ້ແນມເຫັນແນວທາງການຕໍ່ສູ້ທີ່ ເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານອັນແໜ້ນແກ່ນທີ່ຈະນໍາໄປສູ່ການປົດປ່ອຍຊາດໃນທົ່ວປະເທດ ນັ້ນກໍ່ຄືແນວທາງການສ້າງເຂດທີ່ ໜັ້ນຂອງການປະຕິວັດໃນທຸກດ້ານໃຫ້ໜັກແໜ້ນເຂັ້ມແຂງຄືກັບລັດໜຶ່ງ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານຂອງການຕໍ່ສູ້ປົດປ່ອຍຊາດ ອອກຈາກແອກການປົກຄອງຂອງຈັກກະພັດຜູ້ຮຸກຮານ.

ແນວທາງການສ້າງເຂດທີ່ໜັ້ນຂອງການປະຕິວັດ ໄດ້ຖືກຮັບຮອງໃນກອງປະຊຸມຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ຄັ້ງທີ 13 ສະໄໝ ທີ 1 ໃນເດືອນ ພຶດສະພາ 1965 ແລະ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງດັ່ງກ່າວໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ ຄະນະ ຮັບຜິດຊອບຊີ້ນໍາວຽກງານເສດຖະກິດ ຈຶ່ງໄດ້ກະກຽມ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ ໃຫ້ແກ່ວຽກງານການເງິນ, ການທະນາຄານ, ການຄ້າ ແລະ ຫັດຖະກໍາ-ອຸດສາຫະກໍາຂຶ້ນ; ສະເພາະວຽກງານທະນາຄານ ຄະນະກໍາມະການສູນກາງພັກກໍ່ໄດ້ນໍາສິ່ງພະນັກງານ ຈໍານວນ 35 ທ່ານ ໄປຖອດຖອນບົດຮຽນຢູ່ໂຮງຮຽນ T-16 ເຊີນໄຕ, ສສ. ຫວຽດນາມ ພ້ອມນັ້ນ, ກໍ່ໄດ້ຮັບເອົາຊ່ຽວຊານ ດ້ານວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຈາກ ສ.ສ ຫວຽດນາມມາຊ່ວຍໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ແລະ ກະກຽມເງື່ອນໄຂ ໃນການສ້າງຕັ້ງທະນາຄານ ຢູ່ເຂດທີ່ໜັ້ນຂອງການປະຕິວັດ.

ເມື່ອກະກຽມເງື່ອນໄຂຕ່າງໆສໍາເລັດແລ້ວ ໃນວັນທີ 7 ຕຸລາ 1968 ຄະນະກໍາມະການສູນກາງພັກ ຈຶ່ງໄດ້ປະກາດສ້າງ ຕັ້ງ “ທະນາຄານປະເທດລາວ” ຂຶ້ນ ຢູ່ທີ່ຖ້ໍາເສດຖະກິດ-ການເງິນ ບ້ານນາໄກ, ເມືອງວຽງໄຊ, ແຂວງຫົວພັນ ເຊິ່ງແມ່ນເຂດ ພາກເໜືອຂອງລາວ ແລະ ໄດ້ນໍາເອົາເງິນກີບທີ່ພິມອອກໃໝ່ໃນນາມ “ປະເທດລາວ” ມານໍາໃຊ້ຢູ່ເຂດທີ່ໜັ້ນຂອງການປະຕິວັດ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານຂອງການສ້າງລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນຢ່າງເປັນຮູບປະທໍາ.

ພາຍຫຼັງທີ່ມີການສ້າງຕັ້ງທະນາຄານປະເທດລາວແລ້ວ ທະນາຄານປະເທດລາວ ກໍ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຫຼັກຄືກັນກັບຄັງເງິນ ໂດຍໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ເບີກຈ່າຍງົບປະມານບໍລິຫານຮັບໃຊ້ແນວໜ້າ ແລະ ແນວຫຼັງ ພ້ອມນັ້ນ, ກໍ່ໄດ້ພິມຈໍາໜ່າຍເງິນກີບປົດປ່ອຍ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນຢູ່ເຂດປົດປ່ອຍໄດ້ນໍາໄປຊື້-ຂາຍ ແລະ ແລກປ່ຽນ ເພື່ອຕິຖອຍເງິນກີບທີ່ພິມຈໍາໜ່າຍຂອງທະນາຄານແຫ່ງຊາດ ລາວ ໂດຍຝ່າຍວຽງຈັນ ເຊິ່ງເງິນກີບປົດປ່ອຍ ທີ່ພິມອອກຈໍາໜ່າຍໃນເວລານັ້ນ ລວມມີ 7 ປະເພດຄື: ທະນະບັດ ໃບ 1 ກີບ, 10 ກີບ, 20 ກີບ, 50 ກີບ, 100 ກີບ, 200 ກີບ, ແລະ 500 ກີບ.

ມາເຖິງວັນທີ 2 ທັນວາ 1975 ພາຍຫຼັງທີ່ປະເທດຊາດໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍ ແລະ ສະຖາປານາເປັນ ສປປ ລາວ ທະນາຄານປະເທດລາວ ຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າມາເຮັດໜ້າທີ່ພາລະບົດບາດເປັນທະນາຄານຂອງຊາດ ໂດຍທະນາຄານປະ ເທດລາວ ໄດ້ລວມ

ເອົາທະນາຄານແຫ່ງຊາດລາວ ເຊິ່ງເປັນທະນາຄານກາງຂອງຝ່າຍວຽງຈັນ ແລະ ທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ຢູ່ໃນເຂດປົກຄອງຂອງຝ່າຍວຽງຈັນທັງໝົດເຊັ່ນ: ທະນາຄານອິນດູຈີນ, ທະນາຄານລາວວຽງ, ທະນາຄານພັດທະນາແຫ່ງລາດຊະອານາຈັກລາວ, ທະນາຄານໂຕກຽວ ແລະ ທະນາຄານລາວພານິດ ພ້ອມດ້ວຍສາຂາທັງໝົດ ລວມເຂົ້າກັນເປັນທະນາຄານຂັ້ນດຽວ ໂດຍໄດ້ໃສ່ຊື່ວ່າ: “ທະນາຄານແຫ່ງຊາດ” ໃນເດືອນ ມີນາ 1976 ແລະ ມີສາຂາ 19 ແຫ່ງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເຊິ່ງເຮັດ 3 ຫນ້າທີ່ຫຼັກຄື: ຄຸ້ມຄອງການພິມຈໍາຫນ່າຍເງິນກີບໃຫ້ມີຄວາມສະຫງົບ; ສະໜອງສິນເຊື້ອຊຸກຍູ້ການຜະລິດກະສິກໍາ, ການຈໍລະຈອນແຈກຢາຍສິນຄ້າ ແລະ ດໍາເນີນການຊໍາລະສະສາງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍເຮັດໜ້າທີ່ເປັນນາຍຄັງເບີກຈ່າຍຮັບໃຊ້ງົບປະມານ; ພ້ອມນີ້, ກໍ່ໄດ້ນໍາເອົາເງິນກີບປົດປ່ອຍມາປ່ຽນແທນເງິນກີບວຽງຈັນ ແລະ ໄດ້ມີການປັບປຸງລະບອບເງິນຕາ ແລະ ກົນໄກການກໍານົດອັດຕາແລກປ່ຽນ.

ເພື່ອໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະພາບເສດຖະກິດ-ການເມືອງໃນໄລຍະໃໝ່ ໃນປີ 1979 ທະນາຄານແຫ່ງຊາດ ໄດ້ພິມເງິນກີບ “ທະນາຄານແຫ່ງຊາດ” ອອກມາປ່ຽນແທນເງິນກີບປົດປ່ອຍ ແລະ ໃນວັນທີ 21 ສິງຫາ 1981 ສະພາປະຊາຊົນສູງສຸດ ກໍ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສິດຜູກຂາດກ່ຽວກັບວຽກງານທະນາຄານ ຈາກນັ້ນ “ທະນາຄານແຫ່ງຊາດ” ຈຶ່ງໄດ້ປ່ຽນຊື່ມາເປັນ “ທະນາຄານແຫ່ງລັດ” ແລະ ເງິນກີບທີ່ພິມອອກມາຈຶ່ງແມ່ນໃນນາມຂອງ “ທະນາຄານແຫ່ງລັດ”; ສໍາລັບພາລະບົດບາດຂອງທະນາຄານແຫ່ງລັດ ແມ່ນຍັງສືບຕໍ່ເປັນທະນາຄານຂັ້ນດຽວ ໂດຍໄດ້ເຮັດພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ເປັນທະນາຄານກາງຂອງປະເທດ ແລະ ເປັນທະນາຄານທຸລະກິດໄປພ້ອມໆກັນ ໃນນັ້ນ, ໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ລະດົມເງິນຝາກ, ປ່ອຍສິນເຊື້ອ ແລະ ຮັກສາສະຖຽນລະພາບເງິນຕາລວມຢູ່ໃນບ່ອນດຽວກັນ; ພ້ອມນັ້ນ, ກໍ່ເປັນຜູ້ກໍານົດອັດຕາດອກເບ້ຍ ແລະ ອັດຕາແລກປ່ຽນ ໂດຍໃຊ້ລະບົບບໍລິຫານຊື້ນໍາຈາກສູນກາງ.

ເມື່ອເສດຖະກິດຂອງປະເທດມີການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ຂຶ້ນເທິງເຫັນວ່າລະບົບທະນາຄານຂັ້ນດຽວບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງຕໍ່ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃນການພັດທະນາໃນໄລຍະໃໝ່ໄດ້ເທົ່າທີ່ຄວນ ເຊິ່ງສາເຫດແມ່ນ ເນື່ອງມາຈາກມີການປົນເປກັນລະຫວ່າງການຄຸ້ມຄອງແບບມະຫາພາກ ແລະ ຈຸລະພາກ; ຕໍ່ສະພາບການດັ່ງກ່າວກອງປະຊຸມ ໃຫຍ່ຄັ້ງທີ IV ຂອງພັກ ໃນປີ 1986 ຈຶ່ງໄດ້ກໍານົດທິດທາງ ແລະ ຫຼັກການປ່ຽນແປງໃໝ່ຮອບດ້ານຢ່າງມີຫຼັກ ການຂອງພັກ ແລະ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈຶ່ງໄດ້ມີມະຕິໃຫ້ລະບົບທະນາຄານຫັນໄປສູ່ກົນໄກໄລ່ລຽງເສດຖະກິດຕະຫຼາດຕາມທິດສັງຄົມນິຍົມ ແລະ ຂະແໜງການທະນາຄານຈຶ່ງໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມໃຫຍ່ວຽກງານທະນາຄານທົ່ວປະເທດຄັ້ງທີ I ຂຶ້ນ ໃນວັນທີ 20 ກໍລະກົດ 1989 ເຊິ່ງທ່ານປະທານ ໄກສອນ ພິມວິຫານ ເລຂາທິການໃຫຍ່ຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກກໍ່ໄດ້ໃຫ້ທິດຊື້ນໍາຕໍ່ກອງປະຊຸມດັ່ງນີ້: “ ຕ້ອງປ່ຽນແປງໃໝ່ລະບົບທະນາຄານ ແລະ ຫັນການເຄື່ອນໄຫວຂອງທະນາຄານໄປສູ່ທຸລະກິດຢ່າງແທ້ຈິງ ເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງຈະສ້າງເງື່ອນໄຂອັນສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການປ່ຽນແປງໃໝ່ດ້ານກົນໄກເຄື່ອນໄຫວຂອງເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດໄດ້” ໃນນັ້ນ, ຕ້ອງມີທະນາຄານກາງ ເຊິ່ງເຮັດໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກດ້ານເງິນຕາ ແລະ ມີທະນາຄານທຸລະກິດຫຼາຍຮູບແບບກໍາມະສິດ, ຫຼາຍຮູບແບບດໍາເນີນງານ ເພື່ອດໍາເນີນທຸລະກິດເງິນຕາ ແລະ ການທະນາຄານ ເຊິ່ງລະບົບທະນາຄານຕ້ອງປະກອບສ່ວນສໍາຄັນເຂົ້າໃນການສະກັດກັ້ນພາວະເງິນກີບຕົກຕໍ່າ, ຮັບປະກັນປະສິດທິຜົນຂອງການໃຫ້ກູ້ຢືມ, ພັດທະນາຕະຫຼາດເງິນຕາ, ສ້າງກົນໄກກໍານົດອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ເໝາະສົມ, ຮັບປະກັນບົດບາດ ເປັນໃຈກາງຊໍາລະສະສາງ, ເປີດກວ້າງການພົວພັນຮ່ວມມືກັບສາກົນເພື່ອຍາດແຍ່ງປະສິບການ, ທຶນຮອນທີ່ຈະນໍາໄປໃຊ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ປະກອບສ່ວນຫັນເສດຖະກິດທໍາມະຊາດໄປສູ່ເສດຖະກິດສິນຄ້າເທື່ອລະກ້າວ; ບົນພື້ນຖານຈິດໃຈດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ລະບົບທະນາຄານ ຈຶ່ງໄດ້ຫັນປ່ຽນຈາກການເປັນທະນາຄານຂັ້ນດຽວມາເປັນທະນາຄານສອງຂັ້ນ.

ເພື່ອບັນລຸຕາມເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ ທະນາຄານແຫ່ງລັດ ຈຶ່ງໄດ້ຖືກຫັນມາເປັນທະນາຄານກາງຂອງປະເທດ ໂດຍໄດ້ໃສ່ຊື່ວ່າ “ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ” ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສ້າງຕັ້ງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 04/ສປສ ລົງວັນທີ 10 ກໍລະກົດ 1990 ແລະ ບັນດາສາຂາທະນາຄານແຫ່ງລັດ 19 ແຫ່ງໃນທົ່ວປະເທດ ກໍ່ຖືກລວມຕົວກັນ ແລະ ແຍກໃໝ່ເປັນ 7 ທະນາຄານທຸລະກິດຂອງລັດ ໂດຍໄດ້ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ແຕ່ລະເຂດແຂວງ ຕາມດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 03/ນຍ ທີ່ຮັບຮອງເອົາໃນເດືອນ ກໍລະກົດ ປີ 1990 ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວຂອງທະນາຄານທຸລະກິດລັດ; ນັບແຕ່ນັ້ນມາບັນດານິຕິກຳກ່ຽວກັບຂະແໜງການທະນາຄານ ກໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຂະແໜງທະນາຄານໄດ້ເປີດກວ້າງສູ່ການລົງທຶນຫຼາຍຮູບແບບ ທັງຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ; ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນຖານະເປັນທະນາຄານກາງ ຂອງປະເທດ ໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍການດຳເນີນນະໂຍບາຍເງິນຕາ ແລະ ຮັກສາສະຖຽນລະພາບເງິນຕາແຫ່ງຊາດໃຫ້ໜັ້ນທ່ຽງ, ພ້ອມນັ້ນ, ກໍ່ແນໃສ່ພັດທະນາລະບົບຊຳລະສະສາງໃນສັງຄົມໃຫ້ຫັນໄປສູ່ທັນສະໄໝ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ເຂັ້ມແຂງ.

ເພື່ອໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບເວດລ້ອມໃນປະຈຸບັນ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປລາວ ໄດ້ປັບປຸງນິຕິກຳສຳຄັນຫຼາຍສະບັບເປັນຕົ້ນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທະນາຄານແຫ່ງ ສປປລາວ ສະບັບເລກທີ 47/ສພຊ ລົງວັນທີ 19 ມິຖຸນາ 2018 ເຊິ່ງເປັນການປັບປຸງເທື່ອທີ 3 ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃຫ້ຂົງເຂດເງິນຕາ ເຄື່ອນໄຫວຕາມກົນໄກຕະຫຼາດທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດ ໃນການຮັບໃຊ້ໜ້າທີ່ການເມືອງໃນໄລຍະໃໝ່ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ຮັບປະກັນໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ພາລະບົດບາດຂອງຕົນຢ່າງຈະແຈ້ງ; ພ້ອມນັ້ນ, ກໍ່ໄດ້ປັບປຸງກົງຈັກການຈັດຕັ້ງພາຍໃນໃຫ້ມີຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ສາມາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ປະຈຸບັນທະນາຄານແຫ່ງ ສປປລາວ ມີກົງຈັກເສນາທິການກົມ 13 ກົມ, 5 ສາຂາ ທະນາຄານປະຈຳພາກ, 5 ກົງຈັກວິຊາການທີ່ມີຖານະທຽບເທົ່າກົມ ແລະ 3 ຫົວໜ່ວຍວິຊາການທີ່ຂຶ້ນກັບການຄຸ້ມຄອງຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປລາວ.

ສຳລັບທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກໍ່ໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ມີຄວາມໜັ້ນຄົງ ປະຈຸບັນມີທະນາຄານທຸລະກິດທັງໝົດ 43 ແຫ່ງ; ສາຂາ 114 ແຫ່ງ, ໜ່ວຍບໍລິການ 535 ແຫ່ງ, ຕູ້ ATM 1.309 ຕູ້ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນທີ່ບໍ່ແມ່ນທະນາຄານ 180 ແຫ່ງ; ຄຽງຄູ່ກັນການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວຂອງລະບົບສະຖາບັນການເງິນນີ້ ການໃຫ້ບໍລິການດ້ານທະນາຄານ ກໍ່ຫັນໄປສູ່ຄວາມທັນສະໄໝຫຼາຍຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນການຊຳລະສະສາງຜ່ານໂທລະສັບມືຖື, QR Code, E-Money ແລະ ບໍລິການເງິນດ່ວນຊຸມຊົນ (BCOME) ເຊິ່ງເຫັນວ່າສ້າງຄວາມສະດວກສະບາຍໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດເປັນຢ່າງມດີ.

ຖ້າຈະຫວນຄືນ 53 ປີກ່ອນ ຈົນມາເຖິງປະຈຸບັນ ຕະຫຼອດໄລຍະແຫ່ງການກ້າວເດີນຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແມ່ນໄດ້ມີການພັດທະນາຕົນເອງໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ເຂັ້ມແຂງໄປເທື່ອລະກ້າວ ທ່າມກາງສະພາບແວດລ້ອມເສດຖະກິດ-ການເມືອງທີ່ມີການຜັນແປໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍສະເພາະໃນໄລຍະແຫ່ງການປ່ຽນແປງໃໝ່ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ຫັນຕົວເອງຈາກທະນາຄານຂັ້ນດຽວມາເປັນທະນາຄານສອງຂັ້ນຕາມສະພາບແວດລ້ອມໃໝ່ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດພາລະບົດບາດຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກທາງດ້ານເງິນຕາຂອງຕົນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ພ້ອມທັງປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດຂອງຊາດເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວຕາມຄາດໝາຍທີ່ລັດຖະບານກຳນົດໄວ້.

ຮຽບຮຽງໂດຍ: ສິມອິກ ເຄນຄຳແພງ

ຢູ່ເມືອງລາວ ໃຊ້ແຕ່ເງິນກີບ